

DOWN

AUSTRALISKA NYA ZEELÄNDSKA VÄNSKAPSFÖRENINGEN ☆ WWW.AUSTRALIEN-NYAZEELAND.SE

UNDER

NR 1 / 2012

PÅ RÖDA VÄGAR GENOM KIMBERLEYS

THE GREAT OCEAN ROAD

AUCKLAND THE CITY OF SAILS

MARLBOROUGH VINGÅRDAR PÅ NYA ZEELAND

NYHETER & MEDLEMSFÖRMÅNER
CAMPING PÅ RIKTIGT - AUSSIESTYLE
JORDBÄVNINGEN I CHRISTCHURCH
FAST I MANLYBUBBLAN
CYKLA I SYDNEY

BESÖK VÄNSKAPSFÖRENINGENS NYA HEMSIDA

På hemsidan hittar du senaste nytt om evenemang, nyheter, medlemsförmåner och tips. Du kan läsa artiklar, reseskildringar och få information om working holiday, visum mm.

WWW.AUSTRALIEN-NYAZEELAND.SE

BLI MEDLEM I AUSTRALISKA NYA ZEELÄNDSKA VÄNSKAPSFÖRENINGEN

Medlemsavgift 150:- kalenderår. Förutom vår medlemstidning erhåller du en mängd rabatter hos företag och föreningar som vi samarbetar med. Att bli medlem utvecklar och lönar sig! Inbetalning till PlusGiro konto 54 81 31-2. Uppge namn, ev. medlemsnummer och e-postadress.

DOWN UNDER

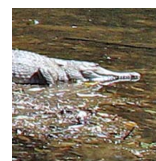
Vill inleda med att tacka alla er som nu fått nr 1, 2012 av Down Under i brevlådan. Ni är vår förenings viktigaste beståndsdel, utan våra medlemmar kan vi inte existera. Hela styrelsen inspirerades och fylldes med kraft i takt med att medlemsavgifterna strömmade in. Stort tack även till er som skickat in reseberättelser.

Att läsa om våra medlemmars erfarenheter och upplevelser i Australien och Nya Zeeland är något både vi och läsarna uppskattar stort. Jag vill därför uppmana er alla att skicka in reseberättelser och bilder till oss. Det stora under våren är australienmånaden som äger rum på Stenungsbaden i Stenungsund. Det blir bland annat vinprovningar, australisk meny och föreläsningar. Givetvis har våra medlemmar rabatt på australienmånaden, se nyhetssidan.

På TUR-mässan i Göteborg får ni möjlighet att träffa researrangörerna som bjuder på tips och erbjudanden gällande våra länder. I sommar kommer vänskapsföreningen att resa runt i Sverige tillsammans med den australiska duon College Fall, se vår hemsida för datum. En nyhet är att Australiska Nya Zeeländska Vänskapsföreningen nu planerar exklusiva medlemsresor Down Under, se nyhetssidan för information. Hoppas vi syns i vår och att ni tycker om Down Under nr 3, 2012

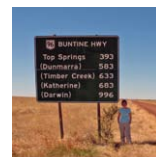
Lars Wallin
Chefredaktör

ORDFÖRANDEN
HAR ORDET **4**

5 THE GREAT
OCEAN ROAD

PÅ RÖDA
VÄGAR GENOM
KIMBERLEYS **6**

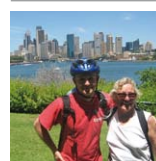
11 MARLBOROUGH
VINGÅRDAR
PÅ NYA ZEELAND

CAMPING
PÅ RIKTIGT
- AUSSIESTYLE **12**

14 JORDBÄVNINGEN I
CHRISTCHURCH

FAST I
MANLYBUBBLAN **15**

CYKLA I
SYDNEY **16**

AUCKLAND
THE CITY
OF SAILS **18**

Down Under

c/o Erwin Apitzsch
Nordmannavägen 4
224 75 Lund

ISSN 2001-1121

Redaktion

Chefredaktör: Lars Wallin
lars@larswallin.nu, 0737544020

Ansvarig utgivare: Erwin Apitzsch
erwin.apitzsch@psychology.lu.se, 0708144865

Skribent: Åsa Lövendahl
asalofvendahl@hotmail.com, 0734437720

Layout: Elisa Heleä / Bridal Magazine Group

Foto Framsida: Lars Wallin

Redaktionen
delar ej nödvändigtvis
åsikter som framförs
i artiklar.

www.australien-nyazeeland.se

Foto: Theresia Höglund

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

Den drygt tre veckor långa resan till Nya Zeeland och Australien över jul och nyår blev både händelserik och spännande. Naturupplevelserna var precis så mäktiga som turistbroschyrerna talar om. Frodigt gröna, böljande kullar med får och kor, bad i heta källor, forsraning och Tree Top

Walk i regnskogsmiljö i Nya Zeeland. Färd längs klassiska Great Ocean Road, kanoting i Anglesea River, nyårsfyrverkeri på Federation Square i Melbourne och minglet i området kring Sydneys operahus i Australien. De två händelser som jag spontant berättar om då jag får frågan om hur det var, är dock jordbävningen i Christchurch och den plötsliga upptäckten av vilda koalor i trädsklykorna i regnskogen.

I år skall vi försöka erbjuda specialresor till våra två destinationsländer under förutsättning att intresset är tillräckligt stort. I Port Campbell kom jag i kontakt med en fotograf, som har gett ut en fotobok om Great Ocean Road. Han visade stort intresse för att medverka till att en resa längs Great Ocean Road för våra medlemmar, med betoning på foto-

grafi, kommer till stånd. Tanken är att göra resan i en liten buss med plats för cirka tio personer. Vi gör en intresseinventering om detta och andra evenemang på annan plats i denna tidning.

Vår ambition är också att ge ut fyra nummer av Down Under under året. Det innebär en fördubbling jämfört med förra året. För att fylla tidningen med intressanta artiklar och relevant information vill vi gärna engagera medlemmarna. Skicka gärna in bidrag som handlar om genomförda resor och tipsa oss om vad ni vill att vi skall skriva om. Då får vi en tidning som speglar medlemmarnas behov, och det är precis det vi vill uppnå med Down Under.

Alla medlemmar skall också känna sig hjärtligt välkomna till föreningsstämman i Stenungsund den 24 mars. Då beslutas bland annat om verksamhetens inriktning. Ett annat skäl att komma till Stenungsund är att det pågår en temamånad om Australien just då.

Erwin Apitzsch

THE GREAT OCEAN ROAD

Text & Foto: Erwin Aritzsch

The Great Ocean Road är en av världens vackraste kustvägar och går mellan städerna Torquay och Warrnambool, en sträcka på 243 km i Australiens sydöstra hörn. Vägen, som blev klar 1932, byggdes av återvändande soldater från första världskriget och är världens största krigsminnesmärke. Efter en dryg vecka i Nya Zeeland landade vi i Melbourne på julaftonen förra året, satte oss i hyrbilen och efter knappt 100 km söderut kom vi till Torquay, inkörsporten till The Great Ocean Road. Vi fortsatte till Anglesea och försökte få någonstans att bo, men det var högsäsong för turistnäringen och fullt överallt. Vi vände tillbaka och fick till slut en stuga i Bells Beach, 10 km söder om Torquay. Solen värmdes skönt men det blåste kraftigt.

Julmiddagen intogs i Torquay, som är känd som den bästa platsen för inköp av surfprylar. Det var väldigt öde i stan och inte många restauranger var öppna. Vi bestämde oss för den kinesiska. Maten kom in snabbt och pinnätandet gick ganska bra. Det var inte mycket som påminde om att det var julafton i den 20-gradiga värmen, bara en och annan jullåt på TV. På juldagen körde vi till Anglesea (11 km), där vi hyrde kanot och paddlade i vassdungarna längs med Anglesea River. Anglesea bjuder på fina stränder, nybörjarvänlig surfing, ett hundratal olika orkidésorter och en utmärkt terräng för mountainbike.

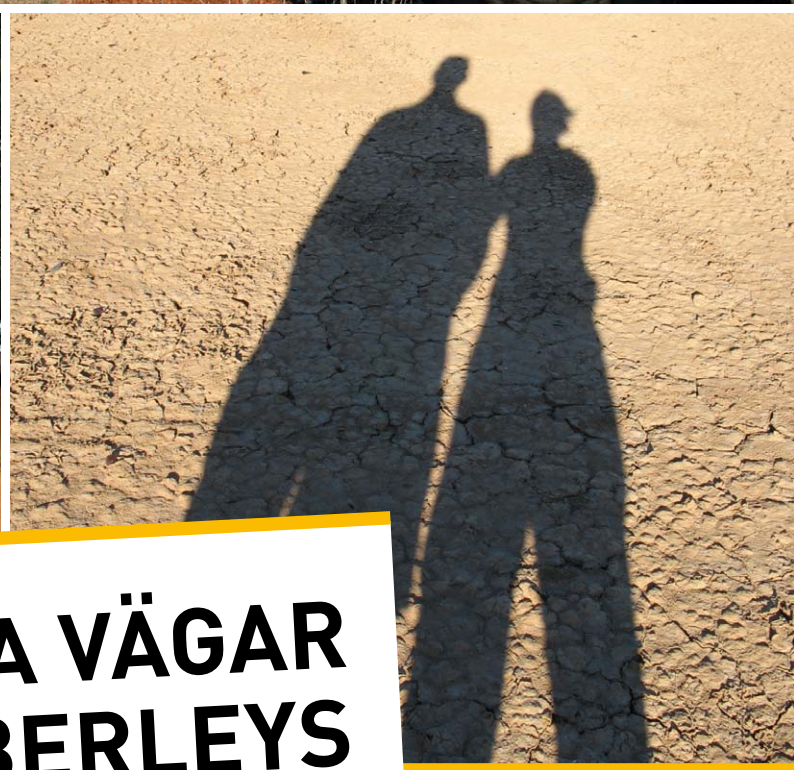
Annandag Jul fortsatte vi färden på en slingrande sträcka längs Great Ocean Road och anlände till Lorne, en av de populäraste turistorterna med underbara stränder och inkörsporten till Great Otway National Park. Vi körde 9 km till det 30 m höga vattenfallet Erskine Falls och gick en bit längs stigen för "Experienced bushmen". Nästa anhalt var Teddy's Lookout med en fantastisk utsikt över landskapet och kustlinjen. Därefter fortsatt resan med hela tiden vidunderlig utsikt. Vid infarten till Apollo Bay blev vi invinkade av polisen för nykterhetskontroll. Den gick bra och vi fortsatte in till staden där vi tillbringade natten. Följande dag gjorde vi en avstickare på 12 km från Great Ocean Road till den sydligaste delen på Cape Otway. Skyltarna visade att det skulle finnas koalor i området, men efter ett tag konstaterade vi att koalapaningen inte hade gett något resultat. Plötsligt ropade dottern till att hon hade sett en koala på ett träd. Vi stannade bilen, gick så nära vi kunde och tog ett otal bil-

der. En häftig upplevelse! Vi körde vidare till ett ställe där det stod många bilar och där fanns ännu fler koalor. Nu såg vi många koalor i träden och till och med en som sov i en trådklyka så nära marken att vi kunde ta på den. När vi hade sett oss mätta på koalor fortsatte vi till Cape Otway och gick en kort sträcka till Lighthouse Lookout innan vi körde tillbaka till huvudvägen och fortsatte till Great Otway National Park, ett område på 103 kvadratkilometer som 2004 utnämndes till nationalpark. Där gick vi runt på en gångstig av stål 25 meter över marken till ett 47 meter högt utsiktstorn i den tropiska regnskogen. Man kan också ta en tur med Otway Fly Zip Line, en gunglift som går mellan olika plattformar och sägs utgöra en lagom adrenalinkick.

På kvällen kom vi till Port Campbell. På turistbyrån fick vi hjälp med boendet, som visade sig vara en stor stuga längs en grusväg och en svårupptäckt infart några kilometer utanför staden. Middag intog vi på restaurang 12 Rocks Café i Port Campbell med utsikt över solnedgången vid stranden. Vi var tillbaka i stugan vid halv tio, där vi var de enda gästerna i den kolmörka omgivningen. På natten hörde vi skrik från vilda koalor - skrik som låter fruktansvärt illa och som man inte på något sätt förknippar med de söta djuren.

Nästa dag idkade vi strandliv i Port Campbell. Efter en snabblunch åkte vi till Loch Ards Gorge, Twelve Apostles och Gibson Steps och kollade strandlinjen och den beryktade skeppsvraksstranden. Den största turistattraktionen är utan tvekan Twelve Apostles, rödfärgade klippformationer som reser sig ur vattnet 12 km utanför Port Campbell. Ett populärt sätt att se Twelve Apostles är att ta en helikoptertur och se dessa klippor från havssidan. Kön till en plats på någon av de många helikoptrarna var två timmar! På kvällen tänkte vi njuta av den spektakulära solnedgången, men tyvärr var det molnigt och inte läge för fotografering.

Totalt körde vi cirka 350 km längs Great Ocean Road inklusive avstickarna. Den sista sträckan på Great Ocean Road mellan Port Campbell och Warrnambool, 64 km, hann vi inte med. Resan tillbaka till Melbourne gick på inlandsvägar och var en ren transportsträcka på 240 km. Efter fem dagar på Great Ocean Road var vi helt eniga med turistreklamen att Great Ocean Road är en av världens vackraste vägar.

Text & Foto: Theresia Höglund

PÅ RÖDA VÄGAR GENOM KIMBERLEYS - TOLV RAVINER PÅ FJORTON DAGAR

Kimberleys, som ligger i nordvästra Australien, är ett fantastiskt område fullt av spektakulära naturupplevelser. Min guidebok beskrev det som "en vild, magisk och farlig del av kontinenten som skrämmer fler än den lockar". Samma guidebok beskrev dock australiensiska killar som chauvinistiska mansgrisar, så jag var beredd att ta den med en nypa salt. Därmed inte sagt att man inte behövde förbereda sig för att ge sig ut i vildmarken. Vi bunkrade upp med vattendunkar, reservhjul, extra bensintank och mängder av konserver. Sedan var vi och den fyrhjulsdrivna Land Rovern redo att lämna Darwin och bege oss mot sydväst på vår två veckor långa roadtrip.

Redan när vi kom en liten bit ifrån Darwin kändes vinden svalare, nästan kylig. Efter en hel dag i bilen övernattade vi sedan i den lilla hålan Top Springs. Det var redan mörkt när vi kom fram, så vi skippade tältet och lyxade till det med ett dubbelrum. Vi åt kvällsmat på puben och jag hade glädjen att för första gången, uppleva de gröna grodornas fascination av att bosätta sig i toaletter. Trots att jag nu upplevt det flera gånger blir jag fortfarande lika fascinerad av att spola och plötsligt se en illgrön krabat plumsa ner i toalettstolen.

Första ravinen vid Halls Creek

Dagen efter fortsatte vi på dammiga grusvägar över gränsen till Western Australia. Planen var att köra mot Kununurra och sedan in på Gibb River Road - en 660 km lång grusväg mellan Kununurra och Derby, som tidigare har använts för transport av boskap, som var huvudmålet för resan. Dessvärre var vägen upp mot Kununurra avstängd så vi fick styra kosan mot Halls Creek istället. En extremt slingrig och guppig väg... inte så konstigt att vi inte såg någon mötande bil på hela eftermiddagen. Strax före Halls Creek tog vi en paus från de guppiga vägarna och njöt en stund vid lilla Saw Tooth Gorge - en liten sjö inbäddad i lummig grönska och med röda klippor som speglade sig i vattnet. När vi satte oss i bilen igen upptäckte jag en liten spindel som bosatt sig strax bakom mitt nackstöd. Jag försökte intala mig att den var av en ofarlig sort och snart hade den skakats bort på de gropiga vägarna. När vi till slut kom fram till Halls Creek hade det redan börjat mörkna och vi satte upp tältet i skenet av ficklampan. Vi invigde det nya gasolköket och sedan fanns det inte så mycket annat att göra än att gå och lägga sig. Lite frustrerande att det var varmt som svensk sommar men började mörkna redan klockan fem.

Bungles Bungles i Purnululu National Park

Dessvärre lärde vi oss inte av det utan kom upp alldeles för sent nästa morgon då Purnululu National Park stod på programmet. Den första timmen längs med Great Northern Highway var asfalterad och fin, men sedan började 53 kilometer av gropar, stenar och snäva svängar. Jag började förstå varför vi tagit med två reservhjul istället för bara ett. Färden tog ett par timmar men kändes mer som sju svåra år. Trots det lyckades jag ändå nicka till några gånger på passagerarsätet i den gassande solen. Purnululu National Park är känt för Bungles Bungles - en bergskedja med bikupeformade toppar av randig sandsten som mejslats ut av väder och vind under flera miljoner år. Efter att ha betalat \$10 i besöksavgift vid Park Office begav vi oss mot Piccaninny Creek. Vi valde bort den åtta timmar långa hiken, utan tog istället en timmes promenad mot Cathedral Gorge. På vägen dit passerade vi flera små vattendrag. Med den klarblå himlen och de randiga röda bergen som speglade sig i vattnet var det så vackert att man nästan blev gråtfärdig. När vi kom fram till Cathedral Gorge möttes vi av en stor sal inne i berget. Solen sken ner på sjön innanför och fick de röda bergen att lysa. Det var lätt att förstå varifrån ravinen fått sitt namn. Fantastiskt vackert!

Efter lite kex med tonfisk på en skuggig bänk var vi sedan redo att ta oss an nästa naturupplevelse. En promenad i en gammal flodfåra full av välformade, men vingliga stenar, ledde oss genom en riktig oas full av palmer och sedan till en passage rätt in i berget som blev allt smalare och mörkare innan det slutligen tog helt stopp. Vi hade nått hjärtat av Echidna Chasm. Vi försökte skynda på hela dagen, men trots det hann vi inte ut från den gropiga vägen innan det blev mörkt. Varje grop kändes ännu tydligare i mörkret och det blev en långsam och försiktig färd tillbaka till

tältet i Halls Creek. Rundtursbussarna som passerade oss verkade dock inte oroa sig över vägens kvalitet utan de gasade på rejält.

Wolfe Creek Meteorite Crater

Visa av gårdagens erfarenhet åkte vi mot Wolfe Creek Meteorite Crater redan strax efter sex på morgonen nästa dag. Framåt nio var vi framme vid den 60 meter djupa kratern, som bildades av en fallande meteorit för cirka 300 000 år sedan. På den lilla parkeringen stod redan två bilar - vilken rusningstrafik. Allt är relativt i outbacken! Trots läget mitt ute i ingenstans fanns där en toalett i form av ett litet plåtskjul. En brant, liten stig ledde upp mot kratern och sedan ner över dess kant. Därnere var det lummigt och grönt med buskar och träd, dock helt andra sorters växtlighet än utanför kratern. Någon hade roat sig med att skriva repliker från skräckfilmen med samma namn i den grå sanden. Efter detta äventyr passade det bra med lite lunch. Vattnet i dunken på flaket var fortfarande kallt efter den kyliga natten och svalkade skönt. Konstigt att det var sådan skillnad i temperatur mellan natt och dag. På menyn stod en konservburk med pasta - soluppvärmd på bilens flak.

Efter lunch styrde vi ännu en gång kosan tillbaka till Halls Creek där vi passade på att slappa lite på campingplatsen. Framåt eftermiddagen gick vi in till "stan" för att använda internet och kika på utbudet av affärer: en slaktare, en mataffär och en mack. Det blev en kort shoppingtur. Istället fotograferade vi statyn av Russian Jack - en guldgrävar som under 1880-talet drog sin sjuke vän på en skottkärra 300 kilometer till närmaste sjukhus.

Lyxigt i Fitzroy Crossing

Dagen därefter var det dags att ta ner tältet och lämna Halls Creek. En bit utanför staden stannade vi för att kika på dess version av kinesiska muren - en bergsformation som påminner om den kända muren ur vissa vinklar. På eftermiddagen kom vi fram till Fitzroy Crossing och hann göra ett besök vid "lägnivå-bron" från 1935. När den blev översvämmad under regnperioden fick folk snällt vänta i Fitzroy Crossing (och dricka öl på puben). Märkligt att se en bro som är i jämnhöjd med vattennivån i floden. År 1974 byggdes dock en högre bro.

Vi åkte över den låga bron några gånger och valde sedan en av campingplatserna. Vi lyckades välja den lyxigare av dem. Duscharna var varma. Vi placerade tältet framför en bänk så att vi hade någonstans att sitta och framför en strålkastarlampa så att vi kunde vara uppe efter klockan 18 då mörkret tagit över. På morgonen köpte vi den 180-sidiga (fyra dagar gamla) lördagstidningen (de är tydligen lite sena med leveranserna i outbacken) och läste på bänken i den värmande morgonsolen. Frukostburken med vita bönor fick sällskap av en härlig kopp kaffe tack vare att campingen hade vattenkokare. Lyx, lyx, lyx. Som sagt, allt är relativt i outbacken. :-)

En välförtjänt paus i Derby

När solen började bli alltför varm att sitta och mysa i, lämnade vi Fitzroy Crossing och körde mot Derby. Efter en hel vecka med långa dagar på vägarna ville Thane ta en paus från förarsätet, så vi besökte Derby Visitor Centre och bokade in två ordnade rundturer för de kommande dagarna. Orten är omgiven av så kallade "mud flats" - vidsträckt fält med lera, och är känd som platsen med den största skillnaden mellan hög- och lågvatten i Australien - över 11 meter. Centrum består av en extremt bred gata som är kantad av boabträd - en kvarleva från förr i tiden då kamelka-

ravaner med handelsvaror tog sig till och från hamnen. Idag är det dock ett rätt sömnigt litet ställe med ungefär 3000 invånare.

Vi hann precis sätta upp tältet på campingplatsen innan det var dags att skynda ner till kajen för att njuta av solnedgången. Därefter passade vi på att äta födelsedagsmiddag tre dagar för tidigt på Wharf Restaurant med utsikt mot skymningen, båtar och hoppfulla fiskare i campingstolar på kajen. Lite festligare än att dela på en konserveburk i vildmarken.

Flygtur till de horisontella vattenfallen

Efter lunch nästa dag begav vi oss till Derbys flygplats för att flyga norrut utmed kusten. Vi flög över sanddynor, skogar, turkost hav med pärlodlingar för att till slut landa på vattnet bredvid två horisontella vattenfall. De har skapats av tidvattnet och miljontals liter vatten passerar per sekund. Vattenfallen har beskrivits av David Attenborough som några av de största naturliga underverken i världen. Deras kraft och hastighet varierar dock under dygnet, och vi hade turen att tajma en tidpunkt då det var säkert att åka jetboat igenom det stora av dem. Det killade dock ganska rejält i magen då avståndet mellan de två klipporna som vattenfallet rusar fram igenom bara är 20 meter, och vi körde både mot och med strömmen. En riktigt häftig upplevelse! Efter den adrenalinkicken tog vi en fika ombord på en större båt och flög sedan hem igen i kvällssolen mot Derby. Det var väl värt de \$399 som det kostade per person. Till middag åt vi "the best pizzas in the west" - åtminstone stod det så på skylten utanför och vi kunde inte låta bli att undersöka om det stämde. Nja, men de två katterna, som vi slumpmässigt namngav till Bob & Tom, som bodde inne på restaurangen verkade nöjda med att knapra i sig resterna. På morgonen innan nästa dags rundtur hann vi med ett besök vid Myalls Bore från 1912 - en 120 meter lång gammal vattenränna där boskapen fick dricka på sin väg till hamnen i Derby, och det tusenåriga Boab Prison Tree. Ett enormt träd med en diameter på fjorton meter, som förr i tiden användes som tillfällig övernattning för de fångar som transporterades till Derby. Enligt aboriginsk mytologi var boabträdet väldigt arrogant och skröt ofta om hur stort och vackert det var. Till slut tröttnade gudarna och drog upp trädet med rötterna och stack ner det igen i jorden uppochnär. Det är lätt att förstå varifrån den historien har kommit, med tanke på att boabträdets grenar mer liknar rötter.

Mot Windjana Gorge och Tunnel Creek

Därefter blev vi upphämtade av en pratsam guide med mustasch och för små shorts och åkte buss inåt landet mot Windjana Gorge. Ravinen var förr i tiden (närmare bestämt för 380 miljoner år sedan) ett barriärrev vid havet och dess kalkstensklippor är fulla av fossiler. Vi tog en promenad i ravinen. I vattenbrynet, bara några meter ifrån oss, låg krokodiler och vilade sig i solskenet. Enligt guiden var de sötvattenskrokodiler och ofarliga, men jag skyndade ändå på stegen lite... man vet ju aldrig. Efter en lunch i form av olika sallader fortsatte sedan bussen mot Tunnel Creek. Vi gick in i den långa tunneln som floden grävt ut genom bergskedjan Napier Range och klafsade runt bland meterhögt vatten i skenet av några spridda ficklampor. Det kyliga vattnet tog sig snabbt igenom joggingskorna och jag ångrade lite att jag inte köpt ett par platsandaler eller liknande. En egen ficklampa hade också varit käckt. Det gällde att hålla sig ganska tysta för att inte skrämma upp fladdermössen som bodde i grottan. I vattnet fanns ålar och enligt guideboken kunde där även finnas krokodiler. Som tur var läste jag inte det förrän efteråt. 750 meter senare kom vi ut i dagsljuset igen efter en spännande vandring i mörkret.

Vi gjorde ett litet stopp vid en ruin efter en polisstation för att ta en eftermiddagsfika, och sedan gick färden tillbaka till Derby.

Dags för Gibb River Road

Efter en sista natt var det sedan dags köra ut på Gibb River Road - resans huvudmål. Med tanke på alla souvenir-stickers med "I survived Gibb River Road" måste jag erkänna att det var lite med hjärtat i halsgropen som vi lämnade Derby och civilisationen. Det visade sig dock vara en betydligt bättre väg än vi hade förväntat oss. Visserligen grusväg, men tvåfilig. Redan efter någon timme var dock det mesta av packningen på flaket ingrodd i röd sand. Landskapet var dock inte bara röd sand utan skiftade väldigt utmed vägen. Klippor, berg, dalar, kullar, skog och stäpp. Vackra upplevelser och en gnutta solsting

Efter en stund var vi framme vid vägens första ravin - Lennard Gorge. Trots att det var högsäsong i Kimberleys var parkeringsplatsen öde förutom en sandig jeep. Vi fyllde på vattenflaskorna, smörjde in oss med ett extra lager sololja och vandrade sedan iväg över stock och sten. Den lilla stigen slingrade sig upp för en brant slänt med stickigt spinifix-gräs som letade sig in i sandalerna. Solen gassade. Den vackra synen som mötte oss bakom krönet var dock väl värd den heta promenaden. Vattnet låg spegelblankt mellan de vidsträckta röda klipporna och ett vattenfall hördes porla. Otroligt vackert! Dessvärre var värmen lite väl överväldigande för mig så jag fick ta det extremt lugnt på vägen tillbaka. Orkade inte ens bära min kamera. Jag vilade en stund i skuggan av bilen medan vi åt några lunchkex, innan det var dags att köra vidare.

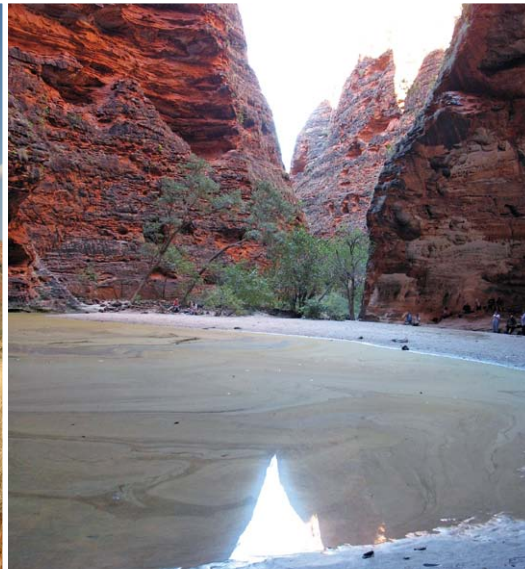
Dags att snorkla - bilen alltså

Strax efter första ravinen närmade vi oss sedan ett stort vattendrag tvärs över vägen, kanske femton meter brett. Land Roveren stånkade dock vidare. Radion hackade lite när vi dunsade mot stenarna på flodens botten. Reflexmässigt greppade jag tag i ryggsäcken, kartan och paketet med kex som låg vid mina fötter. Jag hade aldrig åkt bil genom en flod förut så jag var lite skeptisk. Vattnet var ändå säkert över en meter djupt. Bilen var dock utrustad med snorkel och förutom lite skvalpande märktes det knappt att vi körde i vatten istället för på land. Lite av den röda sanden som täckte bilen sköljdes bort. Som tur var såg jag krokodilvarningsskylten först efter vi har kört upp på land igen. Det första vattendraget var avklarat!

Efter en liten omväg och ett kort bensinstop vid Imintji Store, började det skymma så vi körde mot närmaste "bush camp" som visade sig vara Silent Grove Campground. Trots att vi var ute i ödemarken hade campingen både rinnande vatten och utedass. Vi satte upp tältet och lagade sedan middag på gasolköket. När vi hade ätit klart hade solen gått ner och himlen var stjärnklar.

Ny dag och nya raviner

På morgonen väcktes vi av tjatrande kakaduor som hade morgonmöte ovanför vårt tält. Solen strålade och inte ett moln syntes till. Dags för en ny dag i australiensiska vildmarken! En kort bit från campingen låg den vackra Bell Gorge. Här var det stora klippor, en flod som liksom hade gröpt ur berget och ett stort vattenfall. Lika folktomt där, med bara tre andra bilar. Sedan gjorde vi ett andra besök i Imintji Store för att köpa lite glass, chips och godis. En stund senare svängde vi av på avtagsvägen mot Mornington Wilderness Camp. Man var tvungen att anropa dem med radio och förvarna dem om sitt besök innan man körde ut på vägen. Nästan tio mil senare betalade vi sedan en parkavgift och checkade in på campingen.

Efter tältresningen körde vi mot Sir John Gorge - den sjätte ravinen på resan. Jag såg ingen krokodilskylt så jag passade på att ta ett svalkande dopp, dock ett rätt kort sådant, man vet ju aldrig.

Vi hann med ytterligare en ravin innan solen gick ner - Diamond Gorge. Den låg inte lika långt från parkeringen som de andra vi besökt, men dessvärre gick solen ner åt samma håll som ravinen så fotona på den mäktiga och vidsträckt ravinen blev i motljus. När vi kom tillbaka till tältet trevade jag mig bort i mörkret för att hitta skjulet med duschen. Det gällde att duscha medan man fortfarande var varm efter dagen och innan nattkylan slagit till. Jag lyste med ficklampan tillräckligt för att se schampoflaskan men försökte undvika att titta för noggrant på vad det kunde tänkas finnas för kryp på väggarna. Egentligen hade Mornington Wilderness Camp elektricitet och lampor vid duscharna, men dessvärre var det för tillfället något fel på solpanelerna.

Grönskande oas med vattenfall

Dagen efter fortsatte vi på de dammiga vägarna mot Galvans Gorge. Jag kan erkänna att vi vid det här laget var lite trötta på raviner. Den här var dock totalt olik dem vi hade sett tidigare. Vi följde en liten porlande bäck och kom sedan fram till en grönskande oas med ett litet vattenfall. Bikinin var dessvärre inte med så endast fötterna fick bada. Sedan var det dags för lunch. Vi skippade kexen i bilen och åt istället en riktig lunch på Mt Barnett Roadhouse. Här köpte vi även tillstånd för att åka in och titta på Manning Gorge & Falls strax bredvid, samt plats på campingen. Mt Barnett Roadhouse Campsite var en grönskande liten camping precis vid floden. Som ett litet paradiset med sandbankar, palmer och klart vatten. Eftersom klockan bara var strax efter ett passade vi på att vandra till Manning Gorge. Ett litet äventyr eftersom det innebar att simma över floden. Campingen tillhandahöll frigolitlådor som man kunde frakta sina kläder och annat i. Jag var lite orolig för kameran men både vi och kameran kom över till andra sidan helskinnade och vattnet var kallt och svalkande! Efter floden följde en timmes promenad genom stickiga grästuvor och över stock och sten till Manning Falls. Vi tog ett dopp vid det brusande vattenfallet innan det var dags att vandra tillbaks igen. Som tur var låg det en frigolitlåda och väntade på oss vid strandkanten, så vi kom lyckligt och väl över till andra sidan igen.

Det regnar aldrig i Kimberleys i juni?

Nästa dag väcktes vi konstigt nog av något blött från himlen som dropade på tältduken - regn! Detta trots att junivädret i Kimberleys enligt turisthemsidorna skulle vara: "Fine. Clear blue skies day after day are guaranteed." Efter en lyxfrukost på Mt Barnett Roadhouse - toast och kaffe istället för den sedvanliga konservburken med bönor - körde vi vidare på en väldigt slingrig och gropig väg till Barnett River Gorge. Den var inte riktigt lika tydligt utmärkt som de andra ravinerna, så vi velade runt i duggregnet en stund innan vi hittade den. Det blev en hastig titt för duggregnet gick över i spöregn så vi fick rusa tillbaka till bilen. Ravinen hade inte direkt varit värd att bli dyngsur för men det kunde vi ju inte veta innan. Det var ju i alla fall ingen risk för värmeslag. Med tanke på hur fort vägen framför oss blev översvämmad, var vi glada över att vi nu nått slutet på vår färd på Gibb River Road. Det var visserligen 400 kilometer kvar men det fanns inga raviner kvar på vår lista, och det gick rätt snabbt att köra. Framåt eftermiddagen var vi framme i Wyndham.

En natt i riktig säng i Wyndham

Kanske ser Wyndham mer inbjudande ut i solsken, men i det grå regn-

rusket såg den lilla hålan rätt tragisk ut. Nästan komiskt att dess slogan är "See it to believe it". Det kändes inte så lockande att försöka sätta upp det dyngsura tältet utan vi åkte till Gulf Breeze Guesthouse som vi läst om i guideboken. Huset såg ut att ha varit vackert en gång i tiden med stor veranda runtomkring, men nu såg det skamfilat och nästan övergivet ut. Precis när vi var på väg att vända kom en liten tant ut och undrade vad vi sökte. Ett rum? Hon höll händerna för ansiktet, nästan som om hon grät, och sedan fick vi välja bland tre identiska rum. 45 dollar skulle det kosta mumlade hon, 5 dollar mindre än vad det stod i den fem år gamla guideboken. Men så gav hon oss plötsligt rabatt och sänkte ner till \$37. Jag kunde inte låta bli att känna mig lite sorgsen och hoppades att turisterna en dag skulle återvända till Wyndham och den lilla tantens guesthouse. Efter en middag på den lokala "tucker"-bussen inne i Wyndhams centrum (fem affärer på en liten rad) somnade vi gott i vårt rum - härligt med riktiga sängar efter dagarna i tält.

På morgonen hittade vi ett mysigt kafé i centrum. Det gömde sig dock i ett plåtskjul med galler för fönster och dörrar. Här fanns en uppsjö av bakverk och pajer och inte minst nybryggt kaffe - perfekt för frukost. Vi hittade även en liten affär vid hamnen som sålde second-hand-grejer, vykort och mineraler. Kvinnan bakom disken fick höra att jag var från Sverige och tyckte då att jag borde vara van vid det regniga vädret. Enligt henne hade det inte regnat där i juni sedan början av 1900-talet.

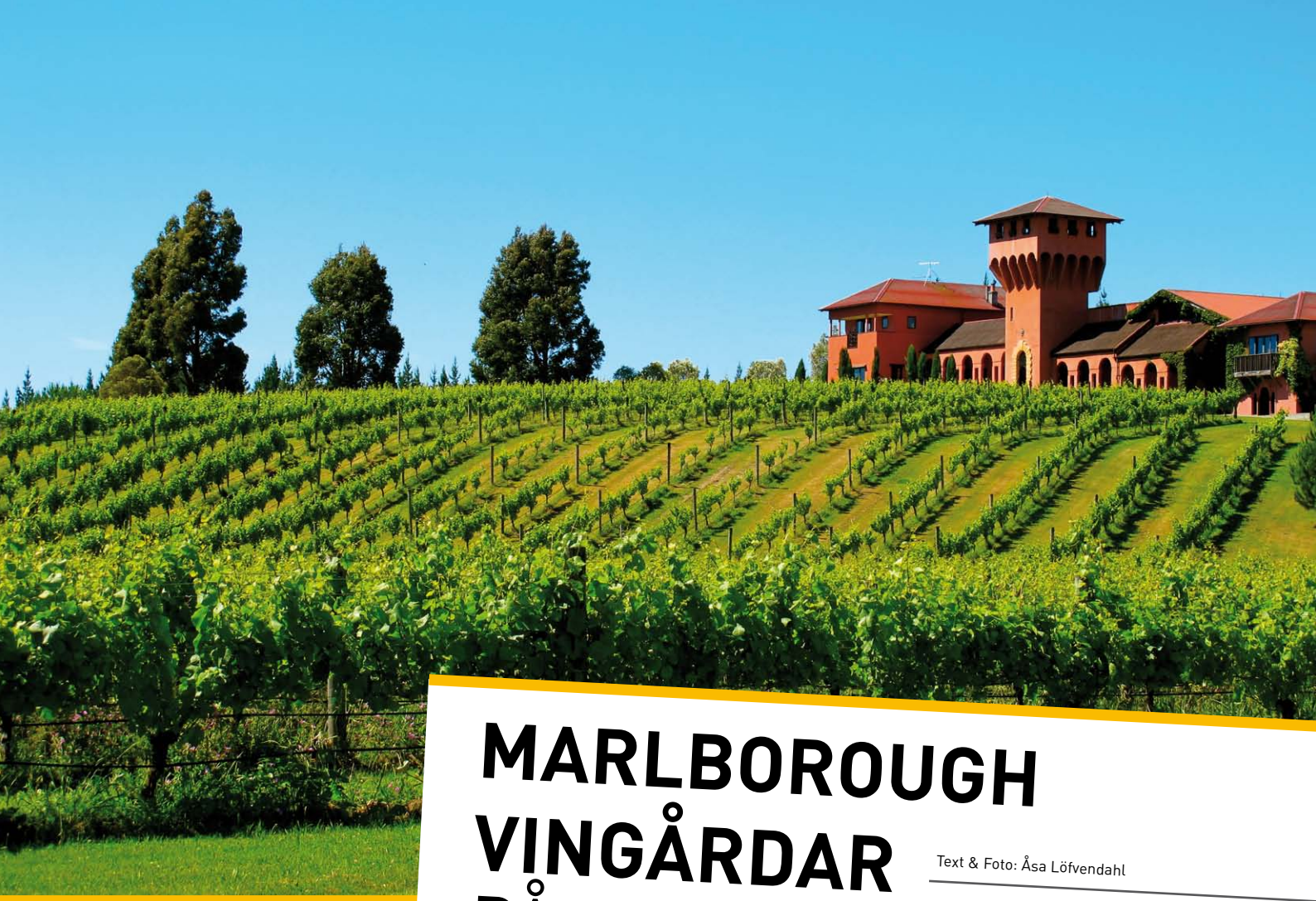
Efter att ha fotograferat Wyndhams sevärdheter - en enorm krokodil, några aboriginistatyer och en gammal kyrkogård - lämnade vi sedan det sorgliga stället åt sitt öde och fortsatte de tio milen mot Kununurra. På vägen stannade vi vid The Grotto, där man följde cementtrappor ner för branta klippor till en naturlig pool. Trots skyfallet den senaste dagen var dess vattenfall mer likt en strilande liten vattenstråle.

Köldknäpp i Kununurra

Kununurra var betydligt större än Wyndham. Det visade sig dock vara svårt att hitta boende eftersom regnet hade gjort att en hel drös med turister fått avstyra sina Gibb River Road-resor och nu istället var strandade i Kununurra. De flesta hade ju dessutom, precis som vi, lagt ner tältandet. På turistbyrån satt lappar om att flera raviner och småvägar nu var avstängda. Till slut fick vi tag på ett familjerum på ett vandrarhem och kunde sedan utforska några av Kununurras sevärdheter. Vi besökte Top Rockz Gallery - ett galleri med märkliga randiga stenar och passade på att provsmaka några lokala delikatesser: frukter från boabträdet på en frukt-farm, och rom på Ord River Rum Hoochery Distillery. Inne i stan hade de lokala klädfällarna börjat göra reklam för jackor, kofter och filtar med stora plakater. Jag tyckte att temperaturen hade blivit rätt behaglig efter flera heta veckor, medan resten av människorna i Kununurra verkade springa runt och köpa ytterplagg i den 18-gradiga "kylan". Till kvällsmat blev det kinamat - ett tydligt tecken på att dagarna i outbacken nu var över.

Efter ett kort stopp vid den konstgjorda dammen Lake Argyle lämnade vi sedan Western Australia. Vi förlorade en och en halvtimme i tidsskillnad när vi åkte in i Northern Territory, men vann det i dagsljus eftersom solen var uppe längre. Det var dock fortfarande igenmulet när vi kom fram till Katherine och tog en båttur i Katherine Gorge. Det blev sista ravinen på resan, nog tur eftersom vi var rätt "gorged out". Efter ett litet stopp vid Adelaide River för "chips & barra" återvände vi till Darwin för att minnas fjorton trevliga dagar på vägarna och skaka det röda dammet ur packningen.

För den som funderar på att åka till Kimberleys är sajten www.kimberleyaustralia.com en riktigt bra början.

MARLBOROUGH VINGÅRDAR PÅ NYA ZEELAND

Text & Foto: Åsa Löfvendahl

Nya Zeelands största och mest kända vinregion är Marlborough på Sydön. Närheten till huvudstaden Wellington gör vinområdet till ett perfekt utflyktsmål för dem som uppskattar goda viner. Här finns gott om restauranger, bra boenden och ett stort antal vinproducenter som man kan besöka. Här tillverkas världens mest aromatiska Sauvignon Blanc-viner, som har gjort Nya Zeeland internationellt känt i vinvärlden.

När de första vinrankorna planterades i början av 1970-talet i området Marlborough, var det få, om ens någon som kunnat förutspå att den här regionen skulle bli Nya Zeelands största och mest välkända vinodlingsområde.

Det var först i slutet av 1980-talet som Nya Zeeland slog igenom internationellt med det vita vinet Sauvignon Blanc. Ledande vinexperter, som exempelvis den kände Oz Clarke lyfte fram de nyzeeländska Sauvignon Blanc som de bästa i hela världen och då särskilt de som odlas i Marlborough. Idag finns ett världsomfattande intresse för viner från just Marlborough och det röda vinet på Pinot Noir har även det blivit en världssuccé som har rönt stora framgångar.

Marlborough är det största vinodlingsområdet i Nya Zeeland och för närvarande finns det mer än 9000 hektar vinodlingar här. Rikligt med solsken, svala nätter och en lång växtsäsong hjälper till att skapa och underhålla druvorna. Andra faktorer som sägs påverka är de höga bergskedjorna, närheten till havet och den varierande jordmånen där en stor

del av vingårdarna ligger på gammal flodbotten. Sauvignon Blanc är den mest planterade druvsorten med Chardonnay på andra plats, följt av Pinot Noir, Pinot Gris och Riesling.

Att besöka olika vingårdar här är enkelt och man kan göra det på flera olika sätt. Det finns arrangerade turer där man slipper köra själv men man kan också enkelt köra själv mellan gårdarna. Eller varför inte förena nytta med nöje och hyra cykel, vilket är mycket populärt. De flesta vingårdar har öppet dagtid och erbjuder gratis vinprovningar. Flera av dem har också restaurang i anslutning till vinprovningen. En av största vinproducenterna är före detta Montana, numera Brancott Estate. Utsikten från restaurangen är fantastisk och här kan man avnjuta fantastiska viner och också passa på att äta. Marlborough utmärker sig inte bara för sina fantastiska viner utan producerar också frukter, grönsaker, fisk, kött och mejeriprodukter. Marlborough är väl värd titeln som "Gourmet provinsen Nya Zeeland" och är ett underbart vackert område att besöka.

Det nyzeeländska vinmagasinet Cuisine recenserar inte bara alla vinproducenter utan ger också mängder av bra tips för dig som är intresserad av att göra ett besök i vinlandet. www.cuisine.co.nz

Mer om vingårdar, vinrecensioner, kartor, tips på restauranger och boende hittar du på:

www.marlboroughwinetours.co.nz

www.wine-marlborough.co.nz

CAMPING PÅ RIKTIGT AUSSIESTYLE

Text & Foto: Sanna Welinder

Vi ville ut och campa i bushen. Det var de sista dagarna tillsammans med våra vänner Esme och Brad. Brad är en riktig vildmarksmänniska. Han älskar naturliv, fiske och camping. Vi hade sett ut en plats på halvön Box Head, som ligger tio mil norr om Sydney i nationalparken Bouddi. Det är inte så långt utanför stan men vi hade bara några dagar på oss så det fick duga som vildmark. Brad och Esme tog hand om förberedelserna. Det skulle handlas massor av mat. Vi skulle ha med oss tält, sovsäckar, ficklampor, stolar, bord, skottkärra, stekpanna, kastruller, tallrikar och bestick. Brad tog med fiskespön och vi fyllde upp dunkar med vatten. Allt packades in på flaket till Brads enorma fyrhjulsdrivna pick up. Sedan åkte vi. Jag och Emil tog vår skruviga minibuss och försökte hänga på terrängbilen så gott det gick.

På vägen började det regna. Inte så farligt först, men när vi kom fram hade det blivit värre. Det blåste och vi hörde på radion att de varnade för storm. Brad sa att det inte var någon fara, stormen skulle förmodligen missa oss. Jag kände mig inte helt övertygad, men nu var det bråttom att få upp tälten. Ingen av bilarna klarade av att köra hela vägen ner till platsen där vi skulle slå läger. Vi var tvungna att gå med packningen. Mycket fick plats i Brads skottkärra, resten av grejerna fick vi andra ta. Vinden ven och regnet piskade. Brad sköt den tunga skottkärran framför sig och gjorde allt han kunde för att den inte skulle tippa. Vi andra var överhängda med väskor, campingutrustning och fiskespön. Tjugo minuter senare var vi dyblöta av regn och svett men framme vid lägerplatsen. Det hade hunnit bli mörkt och det regnade fortfarande. Vi försökte spänna ut en presenning att slå upp tälten under. Det var kolsvart och det blåste. Vi var hungriga. Vinden tog tag i tälten och vi fick börja om flera gånger. Till slut kom allt på plats och i skydd under presenningen började vi laga vår första middag. Brad hade förbjudit oss att ta med gaskök. När man campar med australiensare ska mat lagas över öppen eld. Allt annat är fusk.

Nästa morgon vaknande vi upp till strålende solsken. Brad hade haft rätt, det blev ingen storm. Över lägerelden stekte vi ägg och bacon, värmda vita bönor och rostade bröd.

Vi hittade en stig som ledde till en öde strand. Det var vi fyra, havet och skogen. Här på stranden var vågorna örönbäövande. Uppe vid lägret hördes bara fågelkvitter.

Det tyngsta och värsta i utrustningen att släpa till lägerplatsen var Brads älskade "camp oven". En stor och tung gryta i gjutjärn. I rusket kvällen innan var det svårt att förstå varför den prompt skulle med. Det visade sig att den var bra att ha. I grytan ugnslagade vi stek, potatis och rotfrukter. I med kryddor, vitlök, kött och sötpotatis. Sedan fick den stå på glöden i en timme. Köttet var mörkt, perfekt genomstekt och det doftade av vitlök. Det var fantastiskt gott. Plötsligt satt en kookaburra på en gren några meter bort. Fågeln spanade på vår mat. Vi kastade några potatisbitar åt den. Av öl och mjöl bakade vi bröd. Degen fästes på pinnar som vi höll över elden. Vi åt det med smör och honung.

Vi kokade pasta och lagade köttfärsås över lägerelden. Vi stekte fisk och kött. Med vatten upp till knäna diskade vi tallrikar, bestick och glas i havet. På knakande grenar gick vi i skogen, duckade under spindelnät och letade ved. Vi klättrade över klippor och spanade efter bra ställen att fiska på. Med pannlampor på huvudet satt vi i lägret och spelade kortspel om kvällarna. I den kolsvarta natten tog vi stigen ner till stranden, tittade på stjärnorna och lyssnade på dånet från vågorna.

I fyra nätter sov vi i tälten. Vi lärde oss att om man ska campa som australiensare får man släpa på tung utrustning, mat och vatten. Kanske till och med i regn och blåst. Man får inte fuska med gaskök eller ha färdiglagad mat med sig. Vi lärde oss också att det är värt besväret.

AUSTRALIA
NEW ZEALAND
FRIENDSHIP SOCIETY OF SWEDEN

Foto: Erwin Apitzsch

BLI MEDLEM / FÖRMÅNER

Bli medlem i vänskapsförening och utöka dina kunskaper om länderna, inte bara som rese mål, utan också om bland annat kultur, historia, sport, vin, studier, arbete och hur det är att leva i Australien och Nya Zeeland. Det är också ett forum för medlemmarna till att dela egna reseupplevelser med andra med samma intresse.

Medlemsförmåner

Som medlem erhåller du flera medlemsförmåner så som medlemstidningen **Down Under**, **Tim Tam**, **Australiens favoritkex** där medlemmar erhåller ett specialerbjudande. 5 paket för 150:- + frakt. (Ordinariepris 195:- + frakt) www.timtam.se. **Tracker school** sweden lämnar 5% rabatt www.trackerschool.se. **Backpackingboken**, den enda svenska boken om backpacking. Specialpris för medlemmar 150:- + frakt (Ord. i butik 200:-). www.backpacka.nu

Besök www.australien-nyzeeland.se för information om medlemsförmåner. Följ oss även på **Facebook!**

Bli medlem

Inbetalning av **150 SEK** till PlusGiro konto **54 81 31-2**. Var vänlig ange namn, ev. medlemsnummer och e-postadress. Vi arbetar konstant med att skaffa flera och bättre fördelar för dig som

medlem. Utöver medlemstidningen **Down Under**, hemsidan och deltagande i olika arrangemang runt om i landet, kan du som medlem få en rad olika rabatter hos olika samarbetspartners.

Autogiro

Automatisk överföring av medlemsavgiften på rätt dag. Om du vill slippa hantera räkningar och förfallodagar ska du beställa Autogiro. På så vis missar du inte att betala din medlemsavgift och du får automatiskt senaste numret av **Down Under** skickat till dig samt tillgång till alla våra medlemsförmåner.

MEDLEMS KORT 2012

NAMN:

www.australien-nyzeeland.se

JORDBÄVNINGEN I CHRISTCHURCH

Text & Foto: Erwin Apitszsch

”En kraftig jordbävning har inträffat nära den av tidigare skalv hårt drabbade staden Christchurch i Nya Zeeland. Skallet nådde magnituden 5,8 på fredagen, rapporterade landets statliga geologiska myndighet. Person- eller materiella skador är inte kända.” Så rapporterade TT om jordskalvet i Christchurch den 23 december 2011.

Vi hade checkat in på flyget till Melbourne och gick ut från terminalbyggnaden och satte oss på en liten gräsplätt utanför. Där njöt vi av solens värmande strålar och pratade om var och hur vi skulle fira julafton. Vi hade precis rest oss för att gå till gaten då ett cirka 4-5 sekunder långt skalv inträffade. Marken gungade och det skramlade rejält i metallkonstruktionerna, som utgjorde regnskydd i den öppna gångtunneln. Vi hann inte riktigt reagera förrän det var över. Man blir liksom stel, försöker hålla balansen och sedan är det över. Varningssignaler började tjuta och flygterminalen evakuerades. Start- och landningsbanorna samt terminalbyggnaden skulle kontrolleras innan den normala trafiken kunde återupptas. Senare fick vi veta att skallet inträffade klockan 13.58 och uppmättes till 5,8 på Richterskalan.

Vi gick ut på parkeringsplatsen och försäkrade oss om att inget skulle kunna ramla över oss om det skulle komma ytterligare ett skalv. Och det kom en och en halv timme senare. Det andra skallet varade ungefär lika länge som det första, men var något svagare 5,3. Upplevelsen var exakt densamma som vid det första skallet, både känslo- och ljudmässigt. Allt gick dock lugnt och sansat till, ingen panik. Några människor hade tårar i ögonen, andra pratade med intensiv ton i mobiltelefonen, men i stort sett gick allt lugnt till. Någon tog till och med fram sin gitarr och började spela. Vi gick till ett hotell i närheten och såg direktrapporteringen från jordbävningen på TV. Sedan satte vi oss i skuggan under ett träd utanför

flygplatsen. Ungefär en gång i halvtimmen gick jag till evakueringspersonalen, som stod vid ingången till den avspärrade flygterminalen, för att få information om läget. Beskedet var att man inte visste när flygtrafiken kunde återupptas. Någon allmän information om läget via högtalare förekom inte, vilket kändes lite förvånande.

Till slut meddelades det att 17.20 skulle verksamheten återupptas och man skulle bli upppropad och placerad i köer efter flygens planerade avgångstider. Det lät ju bra för oss då vårt plan skulle lyfta 14.20. Men så blev det inte. Alla rörde sig mot ingången och fortsatte in i byggnaden utan någon som helst organisation. Vi gick till gaten och fick veta att alla internationella flyg med avgångstid mellan klockan 14-18 hade ställts in. Vi skulle gå tillbaka till avgångshallen och ställa oss i en kö för att boka om. Den kön gick mycket, mycket långsamt fram. Inte förrän vid 20-tiden var vi framme vid disken och kunde välja mellan att flyga till Auckland samma kväll och morgonen därpå vidare till Melbourne eller stanna i Christchurch ett dygn och flyga till Melbourne den 25 december. Vi valde det första alternativet och gick till en pizzeria på flygplatsen. Där fick vi tillgång till internet och konstaterade att Aftonbladet hade jordbävningen som huvudnyhet: ”Kraftigt skalv i Nya Zeeland”

Med det nya boardingkortet gick vi genom terminalbyggnaden och kunde konstatera att lite murbruk låg på golvet här och var, men inga större skador kunde observeras. Det extrainsatta flyget till Auckland var försenat och inte förrän klockan 01.12 kom vi iväg. I Auckland gick vi från den nationella terminalen till den internationella och lade oss på några soffor för att invänta incheckningen till Melbourne. Det gjorde vi vid 6-tiden och några timmar senare var vi äntligen på väg till Melbourne. Så inleddes vår julafton.

FAST I MANLYBUBBLAN

Text & Foto: Sanna Welinder

Tillbaka i Manly

I februari rullade vi in i Manly för andra gången på vår Australienresa. Jag pustade ut. Det var en sådan där "borta bra men hemma bäst-känsla". Solen sken och bilen åkte på bättre än någonsin. Vi kom från Broken Hill och hade åkt 150 mil genom öknen. Vår vita minibuss var grå av ökendammet. Efter några veckor på vägarna med minibussen som enda hem var vi glada att ha några nätter i en säng framför oss. Vi åkte längs stranden med nedvevade rutor, passerade baren vid kajen. De stora vita bokstäverna skrek ut "MANLY WHARF". Vi körde vidare och svängde upp på Osborne road där vi parkerade. Vi klev ur bilen och slog koden till våra vänners höghus.

Förorten Manly ligger nästan två mil nordöst om Sydney. Jag och Emil var i Australien på långresa för att besöka kompisar som bor på olika platser i det stora landet. Resan började i oktober på Guldkusten. Där vi köpte vår bil. Efter två månader åkte vi söderut för att fira jul och nyår med andra vänner i Sydney. Jag kunde inte släppa tanken på Sydney. Äntligen skulle vi få uppleva storstaden. Visst visste jag att våra vänner numera bor lite utanför stan, i Manly, men färjan dit skulle ju bara ta tjugo minuter. Snabbfärjan in till Sydney går fort, men tjugo minuter är tillräckligt lång tid för att det ska finnas en bar på båten. När färjan lämnar kajen öppnar baren och man kan köpa öl, vin, läsk, vatten och snacks. Som turist går turen nästan för snabbt, både Sydney och Manly är vackert från vattnet och man har ingen brådska av båten. Extra vackert är det på kvällen när det är mörkt och staden är upplyst. Sydney var förstås precis så häftigt som jag hade tänkt att det skulle vara. Operahuset känns enormt och det är en speciell känsla att lägga handen på de vita kakelplattorna som fasaden består av. Likaså att ta något att dricka i den berömda operabaren och spana ut över den jättelika bron Sydney Harbour Bridge. Vi upplevde nattlivet kring Kings Cross och gick på museum vid Darling Harbour. Sydney sover aldrig och att staden dessutom ligger i Australien med sitt soliga, härliga klimat gör den perfekt för dem som gillar värme, liv och rörelse.

Det sägs att man fastnar

Längs de lugna gatorna i Manly åker tjejer och killar skateboard. Några andra bär på surfbrädor. Barn leker. På stränderna spelas cricket och volleyboll. På caféer och barer sitter människor som umgås, äter och dricker. Vissa är fortfarande blöta från vattnet och har bara badkläder på sig, de dricker något läskande men försvinner snart ut över vågorna på sina surfbrädor igen. Några är turister från andra sidan klotet, andra bor i Manly och är bara ute för att äta vardagsmiddag. Backpackers grillar på allmänna grillplatser som finns utställda i parker och på stränder. Färjorna kommer och går till och från Sydney. Lokala australiensare tar sig ner till stranden för att kasta sig i vattnet efter en dag på jobbet. I mataffärerna går folk barfota.

När vi i december kom till Manly för första gången åkte vi in till Sydney nästan varje dag. Sedan blev det mer och mer sällan. Vi ville stanna i Manly. Barerna, caféerna, restaurangerna och stränderna gjorde att vi inte saknade någonting. Vi badade, surfade och solade. Vi åt och drack, hade picknickar och grillade. Det var en perfekt kombination av två världar; sol och bad-semester med storstadspuls runt hörnet. De boende pratar om "Manlybubblan". De menar att man fastnar som i en bubbla där ute på halvön, trots att Sydney är så nära. Vi förstod snart vad de menade.

Jag längtade efter Manly när vi i februari återvände till delstaten New South Wales. Vi skulle bo hos vänner och nu stod vi utanför deras hem igen. Vi öppnade de stora genomskinliga glasörrarna till det vitgula höghuset och klev in. Den här gången besökte vi inte Sydney lika ofta. Med fem minuters gångavstånd till Manly Wharf blev "Wharf Bar" vårt favoritställe. Den stora uteserveringen ligger ute på vattnet och här säljs en pint med Carlton Draught-öl för 5,50 australiensiska dollar. Vi var mycket på stränderna också, Shelly Beach och Forty Baskets Beach är som gjorda för grillkvällar och picknickar. Pelikaner samsas med fiskmåsar och badvakter om sanden medan folk simmar, badar och leker i vattnet.

Att se Sydney var häftigt. Men det var Manlybubblan som fångade mig.

Text & Foto: Åke och Gunvor Johansson

CYKLA I SYDNEY

Hösten 2006 gav vi oss ut på en lång resa, runt hela vårt klot, och var borta i cirka tre månader. Vi var så lyckligt lottade att vi var pensionärer och kunde därför stanna borta så länge.

V skall berätta om när vi var i Sydney och upplevde ett par, kanske inte så vanliga aktiviteter, nämligen cykling och broklättring.

Mer vanligt, då man som turist vistas i Sydney, är ju besök på Taronga Zoo, Blue Mountain, Bondi Beach, Sydney Tower och Operan. Det var ju sådant som vi också gjorde, men nu till de båda andra aktiviteterna av det kanske mer äventyrliga slaget.

Cykeltur

Vi hade bestämt att vi skulle ut och cykla med guide i Sydney under en dag. Cykelturen hade vi beställt hos Bonza Bike Tours och vår trevlige guide och även delägare i firman hette Anthony Parrington.

Den dagen som vi från början hade bestämt som cykeldag blev inte av. Vi hade kommit till Sydney från Cairns och visste inte att det var en timmes tidsdifferens mellan dessa platser. Vi missade tiden och fick helt enkelt boka om vår cykeltur till en annan dag. Just den dagen var det lågbokat. Det blev bara vi två och guiden.

Vi bodde i Darling Harbour så på morgonen tog vi Monorail och sedan "benen" till Portobello Café i närheten av operan, där vår guide mötte upp. Först ned i ett garage där vi fick våra cyklar och hjälmar. Där ställde vi in cyklarna efter våra behov och körde runt lite i garaget för att vänja oss vid dem. Så bar det ut i stadstrafiken. Det var verkligen spännande. Mycket trafik och allt skulle ske på vänster sida. Eftersom det bara var vi tre i gänget blev det en mer omfattande tur än normalt. Först cyklade vi över Harbour Bridge till stadsdelen på andra sidan vattnet där vi bland annat tittade på premiärministerns flotta villa och andra vackra byggnader i denna lyxiga stadsdel. Så tillbaka över bron till HC Andersenstatyn, som var rest på Kronprinsessan Marys initiativ. Därefter cyklade

vi runt i den stora fiskehamnen i Darling Harbour. efter ett par timmars cykling med en del stopp här och var och då guiden berättade mycket initierat om platserna hade vi en utsökt lunch på en trevlig restaurang i fiskehamnen. Så bar det vidare ut på stan där vi besökte Hyde Park, Royal Botanic Garden och flera andra fina och intressanta platser. Så var turen till ända och efter att ha återställt cyklarna i garaget, kopplade vi av en stund med vår guide och några öl på Portobello Café.

Broklättring

Den dagen då vi hade bestämt "Climb the Bridge" tog vi båt från Darling Harbour till Circular Quay. Sedan promenerade vi till stället för Sydney Harbour Bridge Walk. Harbour Bridge är ett imponerande byggnadsverk med mycket höga brospann av fackverkskonstruktion. Vi träffade ett par damer från Sverige som också skulle upp på bron. Först var det stora förberedelser med omklädning till skyddsutrustning och säkerhetsinformation. Vi såg ganska kul ut i våra munderingar. Säkerhetstänkandet var högt och nödvändigt för nu skulle vi ut på ett stort äventyr, ända upp till toppen av bron, som var 140 m över vattnet. Otroligt spännande och även nervöst. Så bar det ut i fria luften i de 3,5 timmar som klättringen upp och ner tog. Det var med skräckblandad förtjusning som vi klättrade högre och högre. Djupet under oss ville liksom suga oss till sig, för det var ju inte mycket material som skymde. Utsikten var bedårande och allt var så vackert så att vi kippade efter andan, eller var det av ansträngningen att klättra? Vädret kunde inte vara bättre, svag vind och solsken. Då vi stod på toppen kändes dock vinden mera, det ryckte och drog i våra skyddskläder, men vi stod säkert fastgjorda med våra hakar i vajrar och stänger som fanns överallt. Efter en massa foton tog vi oss sedan ned och det stora äventyret var över. Innan vi lämnade bron besökte vi bromuseet som fanns i ena pylonen. Intressant!

Tema Australien på Stenungsbaden

NYHETER & MEDLEMSFÖRMÅNER

MARS

• My Planet informerar:

Just nu kan ni resa till Australien mycket förmånligt! Singapore Airlines har just nu kampanjbiljetter till Australien, för att fira att de börjar flyga till Darwin den 26 mars, från 7 300 kr.

Varför inte passa på att också hyra en husbil väl på plats i Australien? Med en husbil har man maximal frihet och möjlighet till egen matlagning. Just nu upp till 25% rabatt på hyra av husbil i Australien samt hyr 3 veckor och betala bara för 2 veckor - gäller för husbilshyra på Nya Zeeland.

Se resförslag med egen husbil:

www.myplanet.se/australien/oversikt/ostkusten-i-husbil

Vi har även gjort en helt ny tur som gäller för sommarlovet, som inkl. resa till Darwin och Cairns, för familjer. Läs mer här, också mycket populär: www.myplanet.se/australien/oversikt/australien-pa-sommarlovet

Kom gärna förbi oss på TUR-2012 mässan i Göteborg, monter A03:30

• Australienresor

Australienresor är på TUR-mässan. Besök oss i monter A03:32 och ta del av våra erbjudanden. Vi ser fram emot att träffa dig! Planerar du en resa till Australien? Beställ vår nya katalog på www.australienresor.se

• Tema Australien på Stenungsbaden – mars 2012!

Mars månad 2012 är det Australien som gäller hos Stenungsbaden Yacht Club i Stenungsund. Menyn domineras av mat från Australien, vinprovning, underhållning, Konst, Didjeridu workshop. Lördag 17 mars samt lördag 24 mars är det föreläsning om Australiens befolkning. Medlemmar i Australiska Nya Zeeländska Vänskapsföreningen har följande medlemsrabatt **SPA paket:** Gäller fredagar och lördagar och un-

der Mars och April 2012 (unik för er).

Uppge kod: Känguru. Från 995 kr per person i dubbelrum och vistelse. (Ord. 1640 kr/ person)

• **Årsmöte för Australiska Nya Zeeländska Vänskapsföreningen** kl 12.00, lördag 24 mars, Stenungsbaden Yacht Club i Stenungsund

APRIL

• Parkway Drive till Sverige

Australiens metaclcore-giganter Parkway Drive uppträder på Trägar'n i Göteborg den 24 april.

JUNI

• Wolfmother till Sverige

Rockgruppen Wolfmother från Erskineville, Sydney i Australien uppträder på Peace & Love festivalen i Borlänge 26 - 30/6 2012

AUGUST

• College Fall till Sverige

Den Melbournebaserade duon College Fall kommer till Sverige i augusti. Se vår hemsida för datum.

NYHETER

• Working Holiday 2 gånger

Nu finns chansen för alla er som redan förbrukat ert working holiday visum att återigen arbeta i Australien. Kravet är att man under minst tre månader arbetar inom näring som är i behov, exempelvis fruktlockning. Man måste vara under 31 år gammal.

• Res med vänskapsföreningen!

Australiska Nya Zeeländska Vänskapsföreningen planerar att genomföra exklusiva medlemsresor. Vi utför därför en intresseinventering för att se vad ni, våra medlemmar tycker. Hör av er om ni är intresserade av våra förslag, eller om ni har egna förslag på spännande rese-mål. Obs! Preliminära tider och resor.

• Kangaroo Hoppet (Australiens Vasalopp)

Tid: 28 augusti – 9 september (loppet går den 31 augusti). **Distans:** 42 km. **Plats:** Falls Creek i nordöstra Victoria.

Resan omfattar besök i Melbourne och Sydney

• Great Ocean Road

Tid: Ej fastställd, cirka 10 dagar

Resan börjar och slutar i Melbourne och går längs delar av eller hela Great Ocean Road och vänder sig i första hand till dem som är intresserade av fotografi.

• Aboriginer i Arnhem Land

Tid: Ej fastställd cirka 7 dagar.

Resan börjar i Darwin där vi reser via Jabiru i Kakadu National Park. Vi besöker Nourlangie Rock och Ubirr där vi bevittnar några av Australiens äldsta klippmålningar. Resan går sedan vidare genom Arnhem Land mot den aboriginiska byn Maningrida.

• AFL - Fotboll i Melbourne

Tid: Ej fastställd cirka 7 dagar.

Resan går till Melbourne där vi besöker MCG Melbourne Cricket Ground där vi får guidad rundvandring. Vi besöker även Melbournes andra stora arena The Dome samt arenor i förorterna. Vi får se matcher i högsta ligan samt i lägre ligor, vi möter spelare och engagerade fans. Vi får både teoretisk och praktisk inblick i spelet. Vår guide är fanatisk fan till The Demons, Melbourne Football Club.

• Vinprovning i Australien

Tid: Ej fastställd cirka 10 dagar.

Vi reser till Melbourne där vår guide möter oss. Vi besöker vingårdar i staterna Victoria och South Australia. Eventuellt förlänger vi resan med ett besök i det vackra vinområdet Margaret River i Western Australia.

AUCKLAND

THE CITY OF SAILS

Ska du resa till Nya Zeeland så missa inte att utforska vackra Auckland med sin kosmopolitiska charm.

Text & Foto: Åsa Löfvendahl

Auckland, som ligger på den norra ön på Nya Zeeland, är en stad som är omgärdad av två hav - Stilla havet och Tasmanska havet. Det är inte förvånande att staden kallas för The City of Sails då man under en vacker solig dag kan få se tusentals segelbåtar i området. Här finns fler nöjesbåtar per capita än i någon annan stad i världen och den stora segelharmonen, Waiheke Harbour är väl värd att besöka.

Redan 1840 hölls den första regattan här och Auckland har bland annat varit värd för America's Cup, både år 2000 och 2003.

Ett vulkanutbrott för cirka 50 000 år sedan skapade det speciella landskapet som utgör själva Auckland-regionen och hela staden är belägen på ett par slovnade vulkaner. För att få en bra bild av staden är det bäst att bege sig upp på en av de många höglänter som omger staden. En tur upp på Mt Eden, en utslocknad vulkan, ger besökaren en härförande panoramautsikt över staden i 360 graders vinkel. Auckland är Nya Zeelands största och folkrikaste område och med en växande polynesisks befolkning. Staden har den största polynesisks befolkningen i världen och här bor också många asiater, vilket gör Auckland till en mycket kosmopolitisk stad. Det är en spännande smältdegel av européer, polynesier, asiater och maorier med en mängd olika traditioner och kulturer. I stadens centrum finns ett stort utbud av barer och restauranger från alla jordens hörn. De flesta turister som reser till Nya Zeeland börjar sin resa här i Auckland och det finns mycket att se och uppleva i denna vackra storstad. Auckland har något för alla, från storstadsliv till friluftsliv. De många vikarna är också perfekta för olika typer av vattensporter för dem som gillar sådana äventyr och det finns också flera fina stränder nära stadens centrum. Själva stadskärnan är relativt liten men Auckland har en av världens vackraste stadsbilder; sandstränder, lummiga gröna berg och glittrande vattendrag som delar utrymme med skyskraporna i centrum. Ett typiskt landmärke är Skytower som erbjuder en enastående utsikt över staden på drygt 300 meters höjd och det är det högsta tornet på södra delen av jordklotet. Längst upp i tornet finns en roterande restaurang med panoramautsikt över staden.

Auckland är en stad full av stora attraktioner och det finns hur mycket som helst att göra här. Tips till dig som ska besöka Auckland:

Hop on Hop off – Explorer Bus

Ett perfekt sätt att upptäcka Auckland på är med en hoppa på/hoppa av-buss. Bussen tar dig smidigt till alla sevärdheter och turistattraktioner. Man kan stiga på och av bussen hur många gånger man vill. Om du besöker Auckland för första gången ska du inte missa detta.

www.explorerbus.co.nz

Auckland Zoo

För den djurintresserade rekommenderas ett besök på zoo, där det finns över 180 olika arter och drygt 1000 olika djur. Här kan man också få se kiwifåglar och andra inhemska fåglar. www.aucklandzoo.co.nz

Stardome Observatory

Här kan man uppleva universum på nära håll i en 360 graders "himmel" med 3500 stjärnor, samt möjlighet att få guidade turer.

Ponsonby Road

Trendiga stadsdelen Ponsonby får man inte missa när man är i Auckland. Här finns mängder av barer, trevliga restauranger, caféer och designbutiker.

Auckland Museum

Ligger i fantastiska Auckland Domain. Auckland Museum visar en underbar samling av maoriska föremål och nya zeeländsk historia och här finns också världens största samling av polynesisks föremål.

Parnell Road är en annan trendig stadsdel med många trevliga restauranger, caféer, barer och flera designbutiker.

Devonport är en mysig och idyllisk stadsdel. Hit tar man sig på en kvart med färjan från Auckland Harbour. Spendera ett par timmar här, vandra runt, stanna och ta en kopp kaffe och promenera sedan upp längs med Mt Victoria och se de vackra vyerna över staden som erbjuds.

Newmarket är ett bra ställe om man känner för att shoppa och har fått nog av Queen Street. Här finns fler affärer än i centrum och man kan hitta de flesta stora kedjorna där. I Newmarket kan du också passa på att besöka Lion Breweries och provsmaka de lokala ölsorterna som Lion Red Beers och Steinlager.

Mission Bay har en vacker strand som fylls med familjer under helgerna. Det är cirka 8 km från centrum till Mission Bay och under en solig dag är det en trevlig promenad längs Tamaki Drive. På vägen dit kan man även besöka Kelly Tarlton's Antarctic Encounter och Underwater World.

K-Road (Karangahape Road)

I den norra delen av centrum kan du hitta K-Road där det finns många olika nattklubbar, barer och restauranger. Perfekt om man vill uppleva Aucklands nattliv.

Kryssning

Att göra en liten kryssning i Aucklands hamn är ett perfekt sätt att se staden och dess omgivning på. Det finns flera olika företag som erbjuder dags-, eftermiddags-, middags- och övernattningskryssningar i olika prisklasser.

Waiheke Island

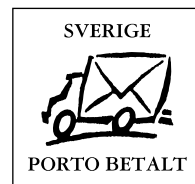
Vill du njuta av vacker natur och underbara vingårdar ska du göra en färjetur till Waiheke Island. Börja med en kort sightseeingtur för att se den lilla öns höjdpunkter och stanna sedan kvar på ön så länge du önskar. Färjorna till Auckland avgår med jämna mellanrum hela eftermiddagen och kvällen. Några av Nya Zeelands bästa röda viner kommer från Waiheke så är du vinintresserad får du inte missa ett besök här. Besök öns hemsida för mer information och turer: www.waihekewine.co.nz

Sky Tower

Högst uppe i tornet finns en roterande restaurang (Orbit) med panoramautsikt över staden. I Sky Tower kan man också hoppa bungee jump och det är det längsta och vildaste hoppet man kan göra i världen. Här finns också ett casino som har öppet dygnet runt. www.skycity.co.nz

För mer information om Auckland se: www.aucklandtourism.co.nz

B

VILL DU SKRIVA EN ARTIKEL FÖR DOWN UNDER?

Har du rest, studerat, arbetat eller
upplevt något intressant med koppling
till Australien och Nya Zeeland?

Kontakta oss via www.australien-nyazeeland.se

